

“PASTRAVUL DE ARGINT”

vineri, 13 iulie 2018

Odată cu deschiderea sezonului la pescuit, ardeam de nerbdare să fac o ieșire pe malul râului la un pescuit cu nuci, special destinate pescuitului la pescuit indigen al curcubeu.

Cum apele râului unde urma să pescuiesc erau foarte tulburi și cu debit mare, am luat cu mine și două lansete pentru pescuitul crapului, deoarece asociația pescarilor din care fac parte are și câteva bășici, special destinate pescuitului la crap.

Am ajuns dimineața devreme, am constatat apa râului, cam mare pentru pescuitul pe strâmb, și am decis să lansez 2 bășici, la montur fix, pentru crap. O lansetă pentru mine iar cealaltă pentru Emma, fiica mea. Ea, având dreptul de a pescui, însoțită de mine, gratis până la vârsta de 14 ani. Am montat bășicile, unul la boabe de porumb iar celălalt la boile. Am așteptat cam două ore, fără nici o mișcare din partea peștilor, după care ne-am apucat de gătit deoarece se apropia vremea prânzului. Fără prea mult optimism și o vreme urâtă, cu ploaie și vânt, am decis să punem capăt acestei ieșiri la pescuit pe malul lacului. În timp ce ne pregăteam de plecare, pe o ploaie aproape torențială, pe lanseta fiicei mele am auzit clopotul care indica clar trăsătură pe țelul. Iar, cum eu eram plin de bagaje în drum spre mal, nu am fost îndeajuns de rapid să iau lanseta în mână, să conștientizez și în epopee care pare foarte hotărât. După două atacuri turbulente, lanseta fiicei mele a aterizat direct pe malul lacului după care s-a scufundat cu o viteză destul de mare și s-a făcut nevăzut numaidecât, tras spre adâncimea lacului de pe țelul hotărât și mi lăsa fetița fără undă. Nu prea aveam mare lucru de făcut, decât să-mi caut cuvintele pentru a mi se liniștii fetița la aflarea veștii care, și pe mine, ca pescar, m-a pus pe gânduri.

Ploaia s-a oprit, noi eram deja acasă. Am încins repede grătarul și cuțităm cumva să mi liniștesc, în primul rând pe mine însumi deoarece lanseta pierdută nu era chiar una foarte ieftină. Iar spre seară am hotărât să iesim puțin în la un pescuit de pescuit, dacă la peștii pasnici nu am avut noroc, dimpotrivă am parte de un ghinion mai rar întâlnit. Am ales o apă mică și mai limpede, din apropiere, unde am plecat de îndată. Am ales oscilante de culoare deschisă, iar la început am lansat-o pe Emma să pescuiască, cu toate că ea nu are experiență la lanset pe malul râului, lucru ce mă costat în pierderea a patru oscilante și patru agrafe cu vârtej. Am pescuit și eu puțin, însă, am prins doar trei pești sub dimensiunile minime admise de lege. Am mai lansat de câteva ori, cu oscilante de culoare albă, într-un final am avut parte de un atac pe mărșă și am scos la mal un pescuit de culoare argintie, un pescuit curcubeu de toată frumusețea. Acum eram toți fericiți, mai puțin Emma, dar în zilele următoare am comandat de urgență o nouă lansetă și mulinetă, pentru domnișoara pescar în devenire.

Petru Miloș